

дѣтъ.“ А като прати много обиръ на Олимбияда, Клеопатра и на приятелитѣ си, прати още и на дѣтоводителя си Леонида за петъстотинъ таланта ливанъ (близо 10,000 оки) и за сто смирна, (мирра, отъ другъ видъ ароматъ) като си припомни за една случка прѣвъ дѣтинский си животъ. Казваха че Александръ като се случи еднѣжъ да присждствува на едно жъртвоприношение и като грабна съ двѣтѣ си рѣцѣ темянтъ хвърли го въ огньтъ. Тогазъ Леонида му рече тѣй: „Александрѣ, когато ще завладѣешъ оная страна, която издава много аромати, тогазъ трѣбва да кадишь съ изобилие; а сега трѣбва да спестишь нѣщото“. Следователно Александръ въ отговоръ на това писа му тѣй: „Пратихъ Ви ливанъ и смирна изобилно, за да прѣдстанишь отъ да малкословишь на боговетѣ“.

§. 26. Прочее, ония войници които бѣха зели паритѣ и другитѣ нѣща на Дария донесоха на Александра и единъ ковчегъ, който се виждаше на тѣхъ че бѣше много драгоцененъ. Тогазъ Александръ попита приятелитѣ си напримеръ като какво нѣщо имъ се виждаше драгоценно та да вложи въ него. Всякой обаче, отговаряше по своето си мнение, но той имъ каза че ще тури книгата наречена Илиада. А, ако е истинно споредъ както казваха жителитѣ на Александрия, защото тѣ се увѣрваха на думитѣ на наречениитѣ Херкуловийгъ, ¹⁾ т. е. че Омиръ напрасно

1) Вѣроятно е билъ Серапний Александревски или Оксиринхимъ наречений Лемвий.